

SECCIONS EDICIÓ IMPRESA MÉS

PORTADA LOCAL SOCIETAT SUCCESSIONS POLÍTICA ECONOMIA CULTURA EUROPA-MÓN COMUNICACIÓ OPINIÓ ESPORTS

APUNTS 20 novembre 2009 2.00 h

En record de l'Anna Vallespí i Dalmau, pianista i professora de música

LLUÍS BRUGUÉS I AGUSTÍ (*)

Diumenge passat, dia 15 de novembre, varem rebre la trista notícia que l'Anna Vallespí ens acabava de deixar. Els que tinguérem la sort de conèixer-la i treballar amb ella al Conservatori de Música Isaac Albéniz varem saber des d'un primer moment que acabàvem de perdre una bona pianista, una bona professora i sobretot una gran companya.

L'Anna va viure tota la vida per la música, la va estimar sempre, i és que la va viure des de ben petita. Procedia d'una antiga nissaga de músics de Torroella de Montgrí i de la Bisbal d'Empordà en què, sense anar massa enrere, trobem el seu avi, Enric Vallespí i Simon, com un dels fundadors d'Els Montgrins, i els seus tres fills, tots vinculats també a aquesta cobla, Joaquim (violinista), Enric (clarinetista) i el pare Josep, que esdevingué contrabaixista de La Principal de la Bisbal. Aquests antecedents familiars varen provocar que l'Anna visqués tota la vida en aquest ambient artístic. Tots els Vallespí tingueren un tret que els va caracteritzar: la discreció. L'Anna, a més, va ser tot ella d'una modèstia personificada. En el terreny professional va exercir el magisteri musical amb entrega i compromís amb el Conservatori, i es distingí per la seva musicalitat i bon gust. Tots els que formem el Conservatori et trobarem a faltar.

(*) Lluís Brugués i Agustí, en nom de tot el Conservatori de Música Isaac Albéniz, recorda la figura de la professora i pianista Anna Vallespí i Dalmau